

La frase del dia

“El PSOE ha deixat trinxat i arruïnat el país i el Partit Popular el que pot fer és mortificar-nos”

Josep Antoni Duran i Lleida, CAP DE LLISTA DE CIU A LES ELECCIONS ESTATALS

A la tres

Germà Capdevila
gcapdevila@cataloniatoday.cat

Massa tard, contra la fam

Mentre les agències de qualificació ens diuen quan ens hem de preocupar i quan ens podem relaxar, un cop més hem demostrat que els països desenvolupats només deixem de mirar-nos el melic quan ens mostren imatges de *negrets* famèlics al telenotícies.

Sembla com si la sequera de la Banya d'Àfrica s'hagués produït d'avui per demà, com si d'un tsunami es tractés. Doncs no. El sistema d'alerta primerenca contra la fam, establert després del desastre a Etiòpia el 1985, va començar a alertar d'una catàstrofe humanitària imminent a Somàlia el mes de novembre de 2010. No és pas una qüestió d'opinions; actualment la fam està clarament definida pels organismes internacionals: 30 per cent dels nens desnodrits, 20 per cent de la població sense aliments i una taxa

“L'emergència no es va declarar fins el mes de juliol, quan les ONG van aconseguir ‘colar’ imatges de ‘negrets’ en els telenotícies”

diària de morts de 2 per 10.000 adults i 4 per 10.000 infants.

El drama era evident i les alertes, continuades des de feia mesos. L'emergència, però, no es va declarar fins el mes de juliol, quan les ONG van aconseguir *colar* imatges de *negrets* en els telenotícies, vuit mesos després de la primera alerta. Es veu que estàvem massa ocupats amb la prima de risc dels nostres bons davant dels alemanys.

La resposta dels països rics ha estat penible. El Brasil ha donat més diners que Alemanya i França... juntes! Espanya ha enviat uns ridículs 25 milions d'euros. Itàlia ha contribuït amb... zero. “És una vergonya destinar 3.000 milions a rescatar un banc [en referència a la CAM] i només 25 milions a desastres com aquest”, es lamentava dies enrere el líder d'una ONG espanyola. Es pot dir més alt, però no més clar.

LA COLUMNA

La figuera de l'Albufera

Saül Gordillo

Periodista

Semblaria contradictori que el president del consell editorial d'un diari aprofités el seu article per criticar articulistes que hi col·laboren setmanalment sense citar-los i atribuint-los acusacions sense prova ni fonament. Un lector em va advertir dilluns que Vicent Sanchis ho hauria fet amb el seu article *Catarroja descoberta!* El destinatari de l'estirabot seria jo mateix, ja que es referia al contingut del meu article anterior, titulat *L'esbarzer republicà*, però parlava d'opinedors que han tingut responsabilitats públiques l'anterior legislatura. El lector insisteix que m'he de sentir al·ludit, tot i la meua estupefacció.

Vicent Sanchis pretén erigir-se en *inquisidor* d'opinedors –fent servir el

El timbal

Lloret City

Que Lloret sigui com és dona beneficis a uns quants *tour operators*, hotelers i restauradors, però perjudica milers de veïns i arrossega pel fang la qualitat de vida del poble, el prestigi del turisme a Catalunya i la imatge del país. Aquest estiu, un turista ofegat, una turista morta a l'hotel, un noi de 15 anys assassinat al carrer i, la matinada de diumenge passat, una baralla multitudinària i una bandada de 400 energúmens alcoholitzats estripant-ho tot als carrers i enfrontant-se a la policia. Ah! I aquest any, a l'oferta tradicional de soroll, incivisme i vòmits s'hi ha afegit també un increment de la prostitució, d'origen subsaharià. No pateixin, no és Dodge City, perquè hi falten soldats, caçadors de búfals, treballadors del tren, *cowboys*, pistolers i el llegendari Wyatt Earp, però a Lloret City estan ben distrets i és urgent posar-hi remei.

Toni Brosa

Desclot El PP arrasarà

L'efecte Rubalcaba ha estat de circumstàncies i efímer. Un esternut d'estiu. La gent del carrer es deixa impressionar quan els fan jocs de mans i després torna a solc. I el solc ara com ara és el Partit Popular. Les enquestes de l'endemà de la designació del candidat del PSOE afluixaven i la distància entre els dos partits s'escurçava. Les noves que han anat apareixent situen els

populars vorejant el cinquanta per cent. Majoria absoluta, doncs. El PP arrasarà, pel que es veu i la gent diu. El cas és que no pot ser d'altra manera. Perquè, de revolucions, a Espanya, no se'n faran gaires. Mariano Rajoy és una incògnita. Algú li degué dir fa temps que la millor manera d'avançar és callar. El candidat del PP no n'amolla ni una. No se sap quines grans decisions prendrà l'endemà d'entrar a La

Moncloa. Potser canviarà la moqueta. En tot cas, fa una certa gràcia que, mentre tot això es perfila a Espanya, a Catalunya hi ha molta gent que clama contra la banca, els polítics, els rics i el sistema tot. Ja es poden anar cordant. I calçant.

Vicent Sanchis

Vaig dirigir l'agència de notícies del país, i això no m'inhabilita per opinar

seu llenguatge—, concedint-nos el beneplàcit o reprovant-nos en funció del que aquí escrivim? O, pitjor encara, en funció de l'anterior etapa professional d'algun de nosaltres? Durant quatre anys vaig dirigir l'agència de notícies del país, i això no m'inhabilita per opinar de l'actualitat política o de qualsevol partit, inclosa ERC, CiU, PSC, ICV, PP... Només faltaria. O és que li hem de demanar permís? És com si algú considerés que el senyor Sanchis està desautoritzat per escriure segons què pel fet d'haver dirigit anteriorment l'Avui o d'haver treballat en altres projectes la dependència econòmica i política dels quals no tindria sentit entrar ara a comparar-la en relació amb l'agència pública. Mai no se'm passaria pel cap censurar-lo com fa ell alegrement.

Fa més de vint anys que em dedico al periodisme. Vaig començar entre 1989 i 1990 fent de corresponçal d'El Punt a la meua comarca. He dirigit les edicions d'El Punt a Rubí i el Maresme, i vaig ser redactor en cap a Barcelona. Aquí, doncs, hi escric de fa tants o més anys que el senyor Sanchis. No sóc jo qui parla d'*heretges* ni de *sectes*. No és el meu estil ni el meu llenguatge. Tampoc no estic *caient de la figuera* perquè mai no he pujat a cap. Intento trepitjar de peus a terra i que siguin els lectors els que jutgin.